

ELEBAERS, Karel, leraar, aalmoezenier aan het IJzerfront, essayist, kanselredenaar (Antwerpen 30 augustus 1880 - Herentals 24 juli 1961).

Na zijn priesterwijding (1903) en doctoraat te Leuven in de wijsbegeerte en letteren (klassieke filologie) werd hij leraar aan het St.-Jan Berchmanscollege te Antwerpen (1906-'12); vandaar werd hij om duistere redenen door kardinaal Mercier overgeplaatst naar het St.-Jozef-college te Herentals (1912-'28). Verdacht van verderfelijk fla-

mingantisme werd hij, in plaats van directeur te worden, als godsdienstleraar naar de Rijksmiddelbare jongensschool van Laker gezonden (1928-'45).

Elebaers was een aristocratische figuur met een scherpe intelligentie die zich o.a. beijverde voor de vernederlandsing van het onderwijs. Hij was ook een vernieuwer van de Nederlandse gewijde wel sprekenheid. Gedurende de Eerste Wereldoorlog was hij een vooraanstaand legeraalmoezenier van het vijftiende linieregiment; dag en nacht was hij bij de soldaten in de loopgraven en de abris. De weerslag hiervan vindt men in *Lief en Leed*. Als lid van het bestuur van de IJzerstichting zegende hij verscheidene Heldenhuldezerken. Gedurende de oorlog heeft hij Cyriel Verschaeve enige malen opgezocht. Tegenover juffrouw Belpaire en pastoor Cuppens bepleitte hij met succes de opname van Verschaeve en Dösfel in de redactie van het hernieuwde *Dietsche Warande* en *Belfort*.

WERKEN: *Lief en Leed* (1919 en '25); - *Vroomheid, Vreugde, Vrede* (1922); - *Na de Storm* (1922); - *Levensverscheurdheid. Levensharmonie. Levensjubel* (1927); - *Cyriel Verschaeve, de pelgrim naar het absolute* (1935); - *Kunst en Levensproblemen* (1938); - *De romankunst van Gerard Walschap* (1942); - artikelen met culturele en spiritualistische inslag in *De Stanccard* (1947-'53); - *De Vlaamse Linie* (1950).

LITERATUUR: *Huldeboek aan Z.E.H. Dr. K. Elebaers* (1967).

PIETER J.A. NUYENS